

(1878)

Manicholm 21 Januari 1878.

Hennes resa blef så oförhappan-
 des att jag sade att hon kom
 till Ulfors som skjuten ur en
 kanon, men den fördelet att hon
 skulle få åka i kurslärda öfver
 vägde och förtog alla betänkelig-
 heter. Skulle vi om inte få allt
 för mycket besvär af vår flicka.
 Gossarna vara de reste i går,
 det var så kort tid de fick
 vara hemma, Zachris isynner-
 het och det var ändå kanske
 sista julen han hade sitt hem
 hos oss. Men hvem vet hur
 länge någon af oss dröjer här
 heller, klokast är att vi alltid
 hålla oss färdiga till affärs-
 härifrån. Herrn själv berede oss
 dertill för sin kärleks skull.
 Svad för öfrigt om oss vore att
 förtälja kunna de lefvanale
 brefven besätta, jag ville nu
 bara innesluta dem i er

gaelhet och välvilja. Milde
 isynnerhet som behöfver så många
 goda råd och förmaningar.
 Om vi inte vore så vana vid alla
 slags kräkfötter af min hand
 skulle jag ursäktat denna min
 slafschrift med att gikten nu
 håller till i minna armar och axlar
 och jag därför är mera slarvhandelt
 än för, iqväll åtminstone, och inte
 vill just tankarna hänga i hofvellen.
 Gudben min hälsar hjertligt till
 er, han tänker väl också någon
 gång skriva, men när det skall
 gå af stapeln, vet jag inte. Här är
 nu våra syskon. Herrn vare med
 oss alla och samla oss till sig
 en gång, beder er egen
 Sophie

(= Sophie Schalin)
 (då Emilie Topelius)

